

DRØMMEMANESJEN

av Øyvind Jæger

Den var gul, eller kanskje rød, eller kanskje begge deler – den var i alle fall annerledes enn de andre, jeg mener de andre bygningene omkring, fordi den var liten og lav, omtrent som oss. Til gjengjeld var den proppfull av alt et guttehjerte kunne begjære: Gullpinne, Juicy Fruit, Spesial, Tex Willer – vi trengte ikke mer, for den var full av det stoffet drømmer er lagd av.

Den var en ung gutts første møte med det forbudte, med det unevnelige, med Nordøsterdalens Sodoma, med syndens pøl. For på skolen fantes lærere med enkelt verdensbilde og krakilske sinnbevegelser, og som varslet tidlig død og sosial fornedrelse for den som ble utrustet med en femmer hjemmefra for å drive formålsløst rundt kiosken. Formålsløst, tenk det! Skjørlevnet! Det var det den fristet til, der den lå gul, eller rød, liten og fin, uten å kreve annet enn småpenger. Et bevende guttehjerte kunne slippe drømmene fri – aldeles hensiktsløst.

Trofast, sjenerøs, fordringsløs – en virkelig venn fra man så vidt nådde opp til luka til man ikke gadd å gå av sykkelen før man plasserte bestillingen. Gullpinne på 17. mai, for eksempel, en fryd, for isen var stor som et fjell. Og luka på kiosken var så liten at barn som ikke nådde helt opp til kanten, kunne ha øyekontakt med betjeningen bare dersom den bøyd seg ned og nesten ut. Kun årelang trening og frapperende ferdigheter gjorde det mulig å buksere en softis ut til kunden uten at strø ble sittende igjen på lukekanten.

Omkring kiosken utviklet det seg en frisone der vanlige lover og regler bare gjaldt unntaksvis. Asfalt og Apache-sykler; man kunne få deng eller kjærest – mulighetene var legio. Og bak kiosken, mellom Moengården og Kiosken, i passasjen ut til det som i alle fall en periode var en parkeringsplass med utkjøring til Parkveien, rådet en slags naturtilstand, en slags urban jungel. Det grodde ugress oppetter veggene, på bakken var det hardtrampet jord med nedtråkkede brusker og ferdigtygd tyggegummi. Der stod stablet brusker i gul plast, pappkasser med tvilsom opprinnelse, søppel og tomgods. Det var et litt urovekkende fristed, et lite strøk på klossen hvor man kunne – hvis man var heldig – påtreffte en overstadig Tarzan.

På kioskens nordvestre sidevegg var plakattavlen. Den bød på muligheter til famlende fremstøt i det uutforskede, en første tilnærming til den man var forelsket i. Det gjaldt å kjenne sin besøkelsestid, være på pletten når ens utkårede sto der og leste for eksempel en omberamning av årsmøtet i håndballgruppa. Da kunne man nærme seg med tilslørt forehavende, vannrett alibi, man skulle jo bare lese et oppslag, tilfeldigvis akkurat det samme som hun leste. Man kunne komme helt tett innpå uten at det vakte mistanke, man kunne kjenne lukten av Juicy-Fruiten hennes, man kunne nesten fornemme cordfløyelen i buksene hennes. Himmel og hav!

Opptredener som var ment for applaus, anseelse, frykt, respekt – kort sagt gatekredibilitet på Tynset – fant sted foran kiosken, godt synlig, nesten som på en scene. Der kunne man skrense med sykkelen, kline med kjæresten, yppe til bråk og denge noen etterpå, eller kjøpe en litersflaske med cola og drikke alt på styrten fordi man er så forbasket tørst etter treninga.

Ën liter, a gett! Liten, nesten unnselig, gul, eller rød, men full av magisk stoff.